

Gyógyszerek, influenza ellen

A Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyárában többféle gyógyszert gyártanak az influenza megelőzésére és gyógyítására. Antibiotikum tartalmú gyógyszereik a Tetrán 9, a Tetrifán, a Tetrinetta és a Tetrán-injekció. Különböző vitaminokat tartalmaznak a Polyvitaplex 8-drazs és a Polyvitaplex 10.-csokoládé. A köhögés csillapítását szolgálja a Libexin, láz- és fájdalomcsillapításra szolgál az Algopirin. Egy-egy gyógyszerből több millió draszt, tablettát vagy ampullát biztosítanak az influenzajárvány megelőzésére, esetleg megfékezésére. Képviselek: Gyógyszerek csomagolása

Az íróasztal előtt és mögött

Egy napot töltöttem el a III. kerületi tanácsi hivatalban. Célom volt, hogy megtudjam, miként intézkednek ügyes-bajos dolgainkban, mi mindennel foglalkoznak. Kiderült, hogy a hivatal még félig szolgálatot cég is...

— De hogyan szóljak hozzá, mikor a múltkor is úgy nézett rám...! — és bemutatja a panaszos, idős néni, hogy hogyan nézett rá Juli néni. A szomszédja, Aki... — de ne kapjunk bele a történetbe. Az előadónak majd egy órája „ráment”, mert meghallgatta. Pedig ez a bíróság elé való ügy, csak ott bizonyítani kell a „rámérést”, meg a „rámondást”. És ahhoz illetékbélyeg is kell, itt meg ingyen meghallgatják. Tanácsot is kap, meg is nyugszik egy időre a betévedt panaszos.

— Beszad egy néni — meséli az egyik előadó —, s azt kéri, igazoljam, hogy az ő tyúkjá nem ment át a szomszédba. Nevessek vagy sírjak? Hiszen ez neki fontos. Hogy mekkora perpatvar van ilyesmi, évekig tartó harag, az ember el se hinné. Megnyugtatom, elmegy. Másnap jön a másik, a szomszédja, „En is fel tudok szaladni a tanácshoz?” — mennyidörög. Mit mondjak neki? Azt, hogy én is látom? Meg hogy nem érek én erre rá? Mi mindenre kell ráérnünk! Kellene egy panasziroda Szegeden, ahol kibeszélhetnék magukat az emberek...

A legtöbb ügyfél a tanácsoknál az igazgatási, az egészségügyi és a pénzügyi osztályon fordul meg, de a műszaki osztály is zsúfolt felfogadási napokon.

Milyen az ügyintézés a III. kerületi hivatalban?

Ha az adminisztráció oldaláról nézzük, akkor is kiderül, elégedettek-e az ügyintézésrel az emberek. Méréhető az azzal is, hogy például az igazgatási osztály tavaly, az első negyedében készített 259 határozatára 19 fellebbezés volt, az egészségügyi osztályon 1049 határozatából 21-et, a műszaki osztály 148 határozatából 15-öt fellebbeztek meg a „felek”. A fellebbezés eredménye lehet elutasítás, méltányosság

alapján is elbíráltatják kedvezőbbben — de a fokrő: alig akad, amit törvénytől volt miatti hatályon kívül helyeznek.

Az emberekkel való kapcsolatot az is megvilágítja, milyen ügyintézés tükrözik az akták.

De sem az ügyfél, sem a hivatalnok (már a szónak is rossz mellékíze van!) — nem ismerhet meg az aktából. Mert az emberek is tévedhetnek jóhiszeműen — s ilyenkor más a megítélés —, aztán oka is van nemegyszer az ügyfélnek a bosszankodásra, egy-egy ésszerűtlen rendelkezés miatt, amelyet esetleg első haragjában az ügyintézőre zúdít. Viszont: aki az asztal mögött ül, néha szintén úgy érzi, elfogy a „cérna”.

Sok dolog miatt feleslegesen szaladgáltatjuk az embereket. Például 71 féle hatósági igazolást kell kiadnunk, közülük legalább húszat a közelmúltban is még a lakóbizottsági elnök kiadhatott — mondja az igazgatási osztály vezetője. — Különélés, együttélés, életjárási kapcsolatok — talán győzzük mi ezt ellenőrizni, hogy úgy van-e, amint mondják?

„Bemondás” alapján igazolják — magyarul: a tanácsra hárul a felelősség, de nincs energia az ellenőrzésre. Ugyan van-e értéke az ilyen igazolásnak? A gyerekek számát például, vagy születési adatait meg miért nem elég a személyazonossági igazolványból megtudni. Ki érti ezt? Az ügyfél biztosan nem. Csak bosszankodik. Azt nem kérdezzük, hogyan legyen megalégedve a hivattal, akit megbírságot, köteleztek, eltiltottak, hatóságilag „szabályoztak”? Szabálysértési ügyekben — évente 400—500 van évek óta — kétségbeejtő jelenetek vannak, de a gyámügynél is égisz érnek néha az indulatok. Vagy a birtokháborítási ügyek...

Ügyfélnek lenni se könnyű, de az íróasztal túlsó oldalán is elég nehéz néha. Csak hogy az ügyfél sietreghet az indulattól, az előadó, ügyintéző számára meg kötelező a türelem.

A műszaki osztály a közérdekű bejelentések zömét — út kellene, járda meg Rátyúzás, és ilyenek — továbbítja, ezeket nem a kerület intézi.

Van viszont mit csinálniuk éppen elég, itt vannak például az építési engedélyek.

Az új telekretelet megjelenése után táblát raktak a folyosóra: milyen mellékletek kellenek az építési tervek jóváhagyásához. Órákat is vártak sorukra az ügyfelek, hogy megkérdezzék: igaz-e, amit a táblára kiírtak. Most stencileztették és az ügyfelek kezébe adhatják a listát, hiszen hiába sorolják szóban, ki tudja azt megjegyezni?

Van, aki nem is akarja. Engedély nélkül épült garázsok, fűszínek, sőt lakóházak mutatják: sokan azt akarják csak megérteni, ami nekik „praktikus”, előnyös. Ilyenkor aztán hosszadalmas eljárás után bírságolás vagy a lebontás elrendelő határozat születik. Aki pedig azt kézhez kapja, legritkábban okolja saját magát.

Az építési engedélyeket általában 12—14 nap alatt lehet megkapni.

Hivatalos ügyeink intézése nem egyszerű, és a hivatalokban is találkozhatunk ilyen emberekkel is, meg másálmányokkal is. De nem jellemző a lélektelen ügyintézés. S ha van, azon is kellene gondolkodni, mi mindennel terhelik feleslegesen a szakelődőket a bonyolult rendeletek, eljárási szokások olyannyira, hogy belefáradhatnak a munkába.

Szűke Mária

Magyar—bolgár együttműködés

Dr. Timár Mátyás és Zsivko Zsivkov miniszterelnökhelyettesek, a magyar—bolgár gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési bizottság elnökei pénteken a Parlament gobelintermében aláírták a bizottság 11. ülésének jegyzőkönyvét. Jóváhagyták a két ország közötti együttműködés és a gazdasági integráció fejlesztésének fő irányait az 1990-ig terjedő időszakra.

Kenderipar — korszerűbben

A szakmai berkekben és a nagyközönség körében is érdeklődés kíséri a kenderipar új szervezeti formáját. Többek között ezért is kerestük meg Marosi Jánost, a nagyvállalat vezérigazgató-helyettesét, nyilatkozzék néhány kérdésünkre.

● Sok találgatás van még ma is arról, mi tette szükségessé az összevonást? A beolvasztás helyreállítja a logikus vertikális sorrendet?

— Valóban helyreállításról van szó. A felszabadulás előtt a vertikális felépítés teljesen megszokott jelenség volt. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy hiba volt az államosítás után horizontális szervezés. A hatalomért és a gazdaság mellett uralomért vívott forradalmi harcban ez szükséges volt. Nem álltak rendelkezésre ugyanis olyan vezető káderek, akikkel zökkenőmentesen és politikai biztonsággal folytatni lehetett volna a termelést. Egyébként, a direktív gazdálkodás időszakával, illetve koncepciójával nem állt elentében ez a tagolás. Az egyes vertikális lépcsők összehangolása természetesen az értéktörvénynek a jelenleginél nagyobb vonalú kezelése, amely a közismert extenzív fejlesztési szakasz jellemző sajátossága, lehetséges volt.

● Nem jelent-e az az összevonás ellentmondást az optimális vállalati nagyságrendben?

— Véleményem szerint, nem. Az optimális vállalati nagyságrend, a korszerű közgazdasági megítélés szerint nem jelent általános sémát. Nem foghatjuk tehát fel úgy a kérdést, hogy ha egy vállalat valamilyen elképzelt és az optimális nagyságrenddel összefüggésbe hozott létszámnál több dolgozót foglalkoztat, akkor az már nem felel meg a korszerűség követelményének. Szerte a világon, a legkülönbözőbb politikai rendszerekben működő fejlett ipari országokban a vállalati nagyságrend változatos képet mutat. A problémát legfeljebb az okozhatja, hogy újabban elterjedt hiedelem szerint a gazdasági problémák egy része a túl nagyvonalú vállalatból adódik. Ez azonban nyilvánvalóan tévedés, mert a kenderipar már régen átlépte a fejlődésnek azt a szintjét, amikor kis üzemekben működhetett. Már a felszabadulás előtt megmutatkozott a vertikális összefüggések jelentősége, s az akkori len—, kender- és juteipari vállalatok

● A beolvasztás milyen új követelményeket támaszt az irányításban és a vezetésben?

— Nem volna értelme az egész változtatásnak, ha ezt egyszerű kísérletnek tekintenénk. A beolvasztás előtti felmérés mélysége és objektivitása nem hasonlítható semmilyen előző időszakban alkalmazott módszerhez. Röviden, a vezetés és irányítás terén két dolgot lehet kiemelni. Egyik, hogy a vállalati központi apparátus funkcionális működése csak az optimális határig terjedjen ki. Másrészt, a létrehozott,

zömében vertikális gyáregységek hatásköre nagymértékben növekszik. Mind a kettő összefüggésbe hozható az utóbbi években a KSZV-nél tapasztalható problémákkal. Gyakran érződött, hogy a gyáregységekben több energia van, mint amennyi a feladatukhoz szükséges volt. Most a szakemberek lehetőséget kapnak arra, hogy a belső mechanizmus korszerűsítésével növekedjenek az eddig zömében végrehajtás jellegű tevékenységek helyett a gazdálkodás jellegű intézkedések. Ilyen módon a beolvasztás egyszerűsíti a szervezeti korszerűsítést is jelent vállalatunknál. Szeretném hinni, hogy az elmondottakból kitűnik, miszerint ez a változtatás mennyire más jellegű és sokkal több lehetőséget nyújt, mint eddig bármikor.

● Nem jelent-e az az összevonás ellentmondást az optimális vállalati nagyságrendben?

— Véleményem szerint, nem. Az optimális vállalati nagyságrend, a korszerű közgazdasági megítélés szerint nem jelent általános sémát. Nem foghatjuk tehát fel úgy a kérdést, hogy ha egy vállalat valamilyen elképzelt és az optimális nagyságrenddel összefüggésbe hozott létszámnál több dolgozót foglalkoztat, akkor az már nem felel meg a korszerűség követelményének. Szerte a világon, a legkülönbözőbb politikai rendszerekben működő fejlett ipari országokban a vállalati nagyságrend változatos képet mutat. A problémát legfeljebb az okozhatja, hogy újabban elterjedt hiedelem szerint a gazdasági problémák egy része a túl nagyvonalú vállalatból adódik. Ez azonban nyilvánvalóan tévedés, mert a kenderipar már régen átlépte a fejlődésnek azt a szintjét, amikor kis üzemekben működhetett. Már a felszabadulás előtt megmutatkozott a vertikális összefüggések jelentősége, s az akkori len—, kender- és juteipari vállalatok

már körülbelül ebben a nagyságrendben tevékenykedtek. Az optimális nagyságrend tekintetében tehát az a helyzet, hogy a közgazdasági összefüggések, az ország mezőgazdasági adottságai és a gazdálkodás ez idő szerint érvényes szabályozási rendje egyaránt igényli a teljes vertikális felépítést mutató vállalatot. Ez pedig önmagában meg is határozza a nagyságrendet. Véleményem szerint ez a nagyságrend a mai körülményeket figyelembe véve, optimális.

● Milyenek itélik meg az 1973. év gazdasági kilátásait?

— Ilyen helyzetben nemcsak nehéz, de hálátlan feladat is prognosztizálni. Egy vállalat megfelelő szintű gazdálkodása semmi esetre sem kívánság vagy elhatározás dolga. Nem lennék tárgyilagos, ha elhallgatnám, hogy az összevonásnak vannak nagyon fontos és nehéz problémái is. Azt azonban látjuk, hogy a helyzet a kibontakozásra minőségileg más és jobb, mint eddig bármikor. Feladataink jövőbeni ellátásához a jelenlegi lehetőségekhez mérten állami támogatást is kapunk. A következő két esztendőre éppen ezért nem lesznek „megélhetési” gondjaink. Két évig ugyanis a Pénzügyminisztérium garantálja a vállalatnál a KSZV 1972. évben elért 1 főre eső részesedési alapot. Ezen felül, lényegesen fontosabbnak tartom, hogy a két vállalat kollektívája kitűnő szakembereket egyesít, akik korszerű szervezeti formában, célratoró vezetés rendszerben, ha nem is azonnal, de két-három éven belül elérhetik a megkívánt, illetve célul kitűzött feladatokat. Jó dolog, hogy ezzel mindenki tisztában van és már mutatkoznak annak jelei, hogy erőt és fáradságot nem kímélve akarnak dolgozni — fejezte be nyilatkozatát Marosi János vezérigazgató-helyettes.

G. I.

Szakmunkások a mezőgazdaságban

Élelmiszeriparunkban, ezen belül az állattenyésztésben napjainkban és a jövőben is elengedhetetlenül szükséges a fizikai dolgozók képzése, illetve továbbképzése. Ennek egyik legfontosabb területe az ifjúsági szakmunkásképzés. Az oktatás érdekében a MÉM a megyei tanácsok segítségével széles szakmunkásképző iskolai hálózatot épített ki.

Ezekben az intézményekben történik a fiatalok képzése, a különböző élelmiszeripari üzemek számára. A jövő eredményesebb oktatása megköveteli, hogy a gazdasági és oktatási

tevékenység összhangját tovább javítsák, ennek érdekében a szervezést és tervezést.

A dolgozók hozzáértése, műszaki ismereti foka, ma még alapját képezi a technika által nyújtott lehetőségeknek. A gazdálkodás eredményességét tehát döntően meghatározza a szakértelem.

A mezőgazdasági munka igen sokoldalú és napjainkban még legfontosabb termelőszekerei az élőlények. Igen alacsony a szakmunkások aránya az állattenyésztésben. Lassan tudatosul az az üzem-szemlélet, hogy a tudományos és technikai fejlődés eredménye a természetben csak akkor valósulhat meg, ha a technikát kezelő, mozgáshoz ember minél nagyobb szakértelemmel rendelkezik. Általában a szakmunkások is a vezetőket terhelik, nehezítik a magasabb szintű tervezést.

Az iskolák, így többek között a gyomai mezőgazdasági és élelmiszeripari szakmunkásképző iskola célja, hogy a termelőüzemek számára új állattenyésztő szakmunkásokat neveljenek. Gyomán például baromfite-

nyésztőket, sertésenyésztőket, szarvasmarha-tenyésztőket és juhtenyésztőket képeznek. Szilágyi Agnes, Jakab Anna és Király Ilona, a gyomai iskoláról került a palotasi állami gazdaság keltetőállomására.

— Nehéz volt a kezdet, mert új környezetet, dolgozókkal, és új gépekkel kellett megismerkedni — sorolják egymás szavába vágván. — Kicsit féltünk. A keltetőállomáson azonban segítettek a munkatársak. A munkásszálló nincs messze a munkahelyünktől. Parkettás, modern bútorokkal berendezett szobákban lakunk.

Természetesen az iskoláról kikerült fiatal szakmunkások nem mindig jutnak ideális munkakörülményekhez. A szociális ellátottság nem minden termelőüzemben olyan, mint például a jó hírű palotasi állami gazdaságban. Ha tehát a mezőgazdasági nagyüzemeknek, állami gazdaságoknak, termelőüzemeknek fokozottabban szükségük van a jól képzett mezőgazdasági szakmunkásokra, érdemes többet áldozni a képzésre is.

Sz. L. I.